

1844 yazında “İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!” diyen çağrı, binlerce kişinin Rabb’in dünyaya gelişini beklemesine neden oldu. Beklenen vakit geldiğinde İsa, bu dünyaya değil, Tanrı’nın önünde bir krallık almak için Gökteki tapınağın En Kutsal Yeri’ne girdi. Kutsal Kitap’ta bu krallığı alması, düğün şölenine benzetiliyor.

“Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı” Matta 25:10. İsa’nın takipçileri bizzat düğün şöleninde olmuyor çünkü düğün Gökte oluyor ve imanlılar hâlâ yeryüzündedir. İsa’nın takipçileri, O’nun düğün şenliğinden dönmesini bekliyorlar.

Luka 12:36 Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun.

İman yoluyla, İsa’nın Tanrı’nın huzuruna gelmesini takip ediyorlar. Bu şekilde düğün şenliğine katılıyorlar.

Aslında bu gerçek, yeryüzündeki tapınak sisteminde açıkça öğretilmişti. Sadece ve sadece rahipler Buluşma Çadırı’na girebilirlerdi. Görünüşte Çadır simsiyahtı. Çünkü Çadır, Göklerdeki şeyleri temsil ediyordu. Avluda sunularını sunanlar, rahibin sunulan kanı veya eti çadırın kutsal yerlerine götürdüğünü göremezlerdi. Sadece iman yoluyla bunu bilirlerdi.

Benzetmede, kandillerinde yağı olanlar düğün şenliğine katılabiliyorlardı. Yağ, Kutsal Ruhu simgeliyor. Gerçek imanlıların imanları, gecikme ve hayal kırıklığına dayanabildi. Fakat sadece korkudan veya heyecandan katılanların imanı sınıfta kaldı. Düğün şenliğine katılamadılar. Güvey onlara,

Matta 25:12 “Güvey ise, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ dedi.”

Aynı gerçekleri kabul eden biz, iman yoluyla düğün şenliğine katılıyoruz.

İsa, Matta 22’de düğün şenliğini bir benzetme olarak kullandı. Benzetmede yargı kavramını tekrar görüyoruz.

Matta 22:1-14 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: “Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer. ² ³ Kral şölene davet ettiklerini çağırarak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi. ⁴ “Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, ‘Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!’ ⁵ “Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. ⁶ Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler. ⁷ Kral öfkeleni. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi. ⁸ “Sonra kölelerine şöyle dedi: ‘Düğün şöleni hazır, ama çağırıklarım buna layık değilmiş. ⁹ Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.’ ¹⁰ Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu. ¹¹ “Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. ¹² Ona, ‘Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?’ diye sorunca, adamın dili tutuldu. ¹³ “O zaman kral, uşaklarına, ‘Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!’ dedi. ‘Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.’ ¹⁴ “Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

Kral, konukları görmeye geldi. Düğün giysisini giymemiş bir adam vardı. Yani, kral, bir inceleme yapıyor. Bu inceleme, yargı gününü simgeliyor. Peki, düğün giysisi nedir?

Vahiy 7:13-14 ¹³ Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: “Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?” ¹⁴ “Sen bunu biliyorsun, efendim” dedim. Bana dedi ki, “Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir.”

Vahiy 19:7-9 “Sevinelim, coşalım! O'nu yüceltelim! Çünkü Kuzu'nun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı. ⁸ Giymesi için ona temiz ve parlak İnce keten giysiler verildi.” ⁹ Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu'nun düğün şölenine çağırılmış olanlara!” Ardından ekledi: “Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrı'nın sözleridir.”

Yargı günü, gerçek imanlıları sahte olanlardan ayırıyor. Gerçek imanlılar, İsa'nın doğruluğunu giyenlerdir. Çok kişi, gerçeğin kavramına katılırlar fakat bunu içtenlikle benimsemeyiz. Vaftiz olurlar ama Kutsal Ruh'u içlerine almazlar ve hayatları değişmez. Aynı günahları tekrar işlerler. Allah'ın yasasını çiğnerler.

Gerçek imanlıların iyi işleri vardır. Hayatları farklıdır. İsa'yı severler ve aldıkları müjdeyi insanlarla paylaşırlar, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirirler.

1. Yuhanna 3:24 Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

Çok kişi bana, “David, Kutsal Kitap, imanlıların yargılanmayacağını söylüyor. Ne demek, bu yargı günü? Yargı günü imanlıları ilgilendirmez” der.

İlk olarak Kutsal Kitap, bunun yanlış olduğunu açıkça gösteriyor:

2. Korintliler 5:10 Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.

Pavlus, Korintlilere yazarken bu sözleri yazdı. Yazarken de çoğul hali kullandı. Yani, imanlılar yargılanacak.

1. Petrus 4:17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

İmanlıların yargılanmayacağını iler sürenler, şu ayete başvururlar:

Yuhanna 5:24 “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.”

Burada, fiil olarak çevrilen kelime, Grekçede bir isim olarak gözüküyor. Krisis kelimesi yargı demek olabilir veya hüküm, yani mahkûmiyet demek olabilir. Kutsal Kitap çevirisi burada, yargılanmaz kelimesini kullandı fakat daha doğrusu şudur: “Böyle biri hüküm giymeyecek.” Kutsal İncil çevirisinde bu kavram derkenarda gözüküyor. Bu doğrudur. Yargı gününde gerçekten İsa'nın doğruluğunu giymiş olursanız o zaman hüküm giymeyeceksiniz çünkü O'nun doğruluğu yetiyor. Yargı, gerçek imanlıları ve sahte imanlıları ayırıyor. Biz yargılanacağız.

İsa gelmeden önce, kimin İsa'nın kazandığı erdemleri almaya layık olduğunu tespit etmek için yapılan yargıya, araştırmacı yargı diyoruz. İsa'nın göklerdeki araştırmacı yargısı, göklerdeki tapınaktaki son işidir. İsa, bu işi bitirince merhametin kapısı kapanmış olacak. Başka bir kurtuluş fırsatı olmayacak.

Matta 25:10 Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.

Kapı kapandı. Düğün şenliğine girme zamanı şu an arkadaşlar. Kandilleri yağsız imanlılar gibi olmayın!
Kapı açıkken girin!

Vahiy 3:7 “Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: ⁸
‘Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın.’ ”

Kurtuluş, ister İsa'dan önce olsun, isterse İsa'dan sonra olsun fark etmez, hep iman yoluyla. Hayvanların kanı günahları ortadan kaldırmaz. Yahudiler, Rabb'in talimatıyla, 1500 yıl boyunca hayvan kurbanlarını tapınağa götürüp sundular. Bu yaptıkları doğru bir işti, çünkü hayvan kurbanları, İsa'nın geleceğine ve kurban olacağına işaret ediyordu. Hayvan kurbanları sunmak, bu gerçeğe iman ifadesiydi ve Rab bunu kabul ederdi. İsa'dan önce iman ifadesi olarak, hayvan kurbanları sunmak, kurtuluşa açılmış bir yoldu.

Fakat gerçek kurban olan İsa geldiği zaman, hayvanları kurban etmek yerini tamamen kaybetti. Hayvan kurban etmeyi sürdürmek, İsa'yı gerçek kurban olarak reddetmek, imansızlık demektir. Hayvan kurbanları sunmak bir iman ifadesi olarak kabul edilmez oldu. O kapı kapandı. Gerçek kurban geldi ve O'na iman etmemiz lazım. Hiç kimse yeni bilgiyi, yeni anlayışı, yeni görevleri reddederek Rabb'e yaklaşamaz. İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak reddeden Yahudiler, hayvan kurbanları sunarak merhamet ve kurtuluş bulamadılar. Açık kapı, İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmektir.

İsa, dirilişinden sonra aşağı yukarı 1800 yıl boyunca, gökteki tapınaktaki Kutsal Yer'de arabuluculuk yapıyordu. İmanlılar için bu bir açık kapıydı ve merhamet buldular bu şekilde. Fakat 1844'te İsa kurtuluş planının son aşamasına, En Kutsal Yer'e girdi. Yeni gerçekler, yeni görevler ortaya çıktı. Hiç kimse, bu yeni gerçekleri ve görevleri reddederek Rabb'e yaklaşamaz. 1844'te Rab, sözüne ışık tutuyordu ve imanlıların bunu kabul etmeleri gerekiyordu. Fakat sözde imanlılar mesajı reddettiler. 2300 yıl peygamberlik sözünü reddettiler. Yıl-gün ilkesini ve buna bağlı olan peygamberlik sözlerini reddettiler. 1844'te “İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!” diyen çağrıyı reddedenler, tıpkı Yahudiler gibi, “Biz ve atalarımız yüzyıllar boyunca yaptığımız gibi merhamet bulduk ve iman ettiğimiz gibi devam edeceğiz. Rab bizi kabul edecek. Yeni bir gerçeği inceleyip kabul etmemize gerek yok” dediler.

Fakat bu mantık yanlıştır. Kutsal Kitap, şunu söylüyor:

Levililer 16:17 Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yer'e girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda hiç kimse bulunmayacak.

Başrahip, En Kutsal Yer'e girince, hiç kimsenin Buluşma Çadırı'nın ilk bölümü olan Kutsal Yer'de bulunmaması gerekiyordu. Neden? Başrahip başka bir iş yapıyordu. Başrahip, En Kutsal Yer'deyken imanlıların özel görevleri vardı.

Levililer 23:27 “Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.

Levililer 23:29 O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır.

Bağışlama günü, yani Kefaret Günü, Yargı Günü'nde –hep aynı– isteklerini denetlemeyen, halkın arasından atılacaktı. Bu bir örnekti. Göklerdeki tapınakta En Kutsal Yer'de hizmet veren İsa, tapınağı günahlardan temizlerken, bizim işimiz nedir?

1. Korintliler 6:19 Bedeninizin, Tanrı'dan aldığımız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.

İsa, tapınaktan günahları çıkarıp onu kutsal haline getirirken bizim de tapınak olan bedenimizi temizlememiz lazım. Günahlarımızı bırakmamız lazım. En Kutsal Yer'den parlayan yeni gerçekler de ortaya çıkacaktı. Gelecek sefer bundan bahsedeceğiz.

Fakat çok kişi, “Yeni bir gerçeği inceleyip kabul etmemize gerek yok” der. “Hayatım boyunca iman ettiğim gibi Rab beni kabul ediyor ve kabul etmeye devam ediyor. Beni yeni şeylerle rahatsız etme.”

Bu yanlıştır. En Kutsal Yer'den parlayan ışık size gelince, iman yoluyla kabul etmeniz lazım. İsa, Kutsal Yer'de değildir artık. İsa, En Kutsal Yer'dedir ve oradan çıkan gerçeklerle ve görevlerle sorumlusunuz. Eski kapı kapandı.

İsa'nın En Kutsal Yer'de yaptığı işine karşı kendi istekleriyle bilgisiz kalanlar ve ilgisiz olanlar düğün şenliğine giremezler çünkü mevcut bir gerçeği, mevcut bir görevi reddediyorlar. Kandillerinde yağ yoktur. Artık onlara kurtuluş kapısı kapanmıştır.

Rabb'in verdiği uyarıyı reddetmek son derece tehlikeli bir durumdur. Rab, Nuh'un zamanında bir uyarı verdi. İmanlılar gemiye bindi ve kapı kapandı. Mesajı reddedenler tufanda yok oldular. Sodom ve Gomora'ya bir ikaz gönderildi. İkazı reddedenler ateş içinde mahvoldular. İsa'yı reddeden Yahudiler de kabul edilmediler.

Matta 23:38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!

Günümüzde Rab bize uyarılarla birlikte yeni görevler de gönderiyor. Bunlar mevcut gerçeklerdir. Fakat pek çok sözde imanlılar bunları da reddediyorlar:

2. Selanikliler 2:9 Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytan'ın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar.

İnsanlar, Allah'ın sözünde gösterilen gerçekleri reddettikçe, Rab onları sevdikleri yalanlarla baş başa bırakıyor.

1844'ten hemen sonra, Rab, imanlılara büyük bir gerçeği ve görevi açıkladı. Gelecek sefer onun üzerine duracağız. Bu gerçek ve görev sizi ilgilendiriyor.